

Udlån fra virksomhedsordningen er en hævning

Selvstændige erhvervsdrivende, hvor virksomhedens overskud beskattes efter reglerne i virksomhedsskatteloven, skal som hovedregel medtage alle erhvervmæssige aktiver under virksomhedsordningen og private aktiver kan ikke indgå.

Når der i virksomhedsordningen er overskydende likviditet, kan det være fristende at udlåne penge til eksempelvis et selskab, som man selv ejer eller udlån til børn eller andre, der har brug for et lån. Sådanne udlån kan endog betyde, at pengene bliver bedre forrentet end ellers. Men de skattemæssige konsekvenser af et sådant udlån kan være ubehagelige, da et sådant udlån betragtes som en hævning i hæverækkefølgen. Det betyder, at eventuelt opsparet overskud helt eller delvist kommer til beskatning.

Administrativ praksis har i de seneste 10 år betragtet sådanne ”private” udlån som hævning. Fra praksis kan nævnes følgende afgørelser:

En far ønskede at udlåne et beløb til datteren i forbindelse med anskaffelse af en helårsbolig. Lånet skulle forrentes med 6 %, og til sikkerhed for lånet ville der blive tinglyst et pantebrev i ejendommen. Faderen anførte, at han ved udlånet ville få en bedre forretning af den overskydende likviditet i virksomhedsordningen end ved et indestående i banken. Ligningsrådet svarede, at der var tale om en disposition af privat karakter, og udlånet ville derfor være en hævning i den almindelige hæverækkefølgen.

En landmand, der anvendte virksomhedsordningen ville udlåne et beløb til det af ham ejede anpartsselskab, der drev handel med værdipapirer mv. Her var Ligningsrådets svar, at selv om udlånet skete på markedsmæssige vilkår med hensyn til forrentning mv., kunne udlånet ikke anses for erhvervmæssigt, og ville derfor være at betragte som en hævning i virksomhedsordningen.

Også Landsskatteretten har stilling til, om et udlån fra virksomhedsordningen skulle betragtes som en hævning. Der var tale om en elinstallatør, der havde overdraget sin virksomhed til et af ham nystiftet selskab. Virksomhedsordningen bestod nu af en udlejningsejendom, der blandt andet blev udlejet til det af ham ejede selskab. Landsskatteretten fandt, at da den personlige virksomhed ikke drev næring med udlån af penge, måtte udlånet betragtes som en hævning i hæverækkefølgen.

Østre Landsret har for ganske nylig haft anledning til at tage stilling til, hvorvidt udlån fra virksomhedsordningen skal anses for en hævnning. Dommen siger klart, at udlånet betragtes som en hævnning.

I sagen for Østre Landsret var der tale om en praktiserende læge, der anvendte virksomhedsordningen. Lægen ejede et anpartsselskab, hvor aktiviteten primært bestod i handel med aktier for lånte midler. Der var i 2001 etableret en låneftale, hvor der blev udlånt 400.000 kr. fra virksomhedsordningen til det af lægen ejede anpartsselskab. I 2002 blev der foretaget et yderligere udlån på 113.000 kr. Lånene kunne kræves indfriet på anfordring, og renten var fastsat til 6 %. Østre Landsret fandt, at lånene ikke kunne anses for ydet som led i lægevirksomhedens erhvervsmæssige aktivitet, hvorfor udlånene var en hævnning i virksomhedsordningen.

Med dommen fra Østre Landsret er den hidtidige praksis således blevet stadfæstet.

29. august 2011